

VI MÅSTE GÅ EN ANNAN VÄG

av Walter Schaubberger

I naturen finner vi sanning. Därför måste vi söka de sanna, verkliga livslagarna i skogarna, på ångarna, på stränderna av de ännu naturliga vattendragen och i det landskap som ännu ej villkorligt förändrats och deformerats av människohand. Endast i denna miljö kan vi komma sanningen närmare. I minsta grässtrå är fysikens, kemiens, mekanikens svåraste problem redan lösta och rörelsens, rytmens och andra lagar tillämpade. Men hur värdelösa är däremot ej oftast de resultat av verkligt mödosam forskning som man uppnår vid undersökning av en från sin naturliga omvärld lösgjord organism, av en dödad, uppskuren, sönderdelad kropp i försöksanstalterna, laboratorier eller under mikroskopet.

Ikke i drivhuset, ikke i laboratoriet, ikke i en fullkomligt naturfrämmande omgivning placerade statliga institut, eller i dammiga läro- och försöksanstalter skall vetenskapen öka sin kunskap — utan därute i naturen, under naturliga betingelser, skall den studera livet i dess mångfaldiga struktur, söka efter växelverkans lagar och forska efter livets urprincip.

Det levande måste iakttas i sammanhang med sin omvärld och just i sammanhanget med naturen både i dess levande och i dess — förment — döda form. Vi kommer nämligen ej att verkligen begripa en enda företeelse i naturen om vi studerar den isolerat, utanför sitt sammanhang med de andra företeelserna som normalt omger den. Varje godtycklig företeelse på alla naturens områden kommer alltid för oss att visa sin vrågbild då den studeras utanför sammanhanget med de inflytanden som normalt omger den, eller lössliten från dessa. Och de ur ett sådant studium dragna slutsatserna och de ur dessa utarbetade "hemgjorda" lagarna kommer aldrig att motsvara verkligheten utan istället oftast föra till omfattande farliga misstag och felaktiga arbetshypoteser.

Alla livsformers harmoniska samklang

Det livsuppehållande och livsfrämjande växelpelet hos de olika formerna som ordnats "under", "över" och "bredvid" varandra är en av de mest avgörande faktorerna i naturens stora vardande och skeende. Överallt — och detta gäller för alla slag av livsgemenskap — där denna harmoniska samver-

kans lag störes eller förstöres, följer obönhörligt och ofrånkomligt sönderfallet hos en form som isolerats ur en harmonisk, och därför sund, gemenskap och detta åstadkommer samtidigt också en disharmoni också i den nu reducerade gemenskapen.

Verklig sanning utmärker sig dessutom ej genom att den är komplicerad, utan genom sin enkelhet. Naturen är i verkligheten så enkeloch i denna enkelhet ligger dess storhet. Det som har giltighet för processerna i en atom gäller också för processerna i ett grässtrå, i landskapet och i den stora organismen jorden. Naturen är enkel i sin princip — om än oändligt differentierad, men ingenstans är den primitiv. Primitivt och måttlöst komplicerat är däremot mycket av det som människan har tänkt ut.

Växt-, livs- och utvecklingslagarna hos grässtrået är desamma i öst och väst, nord och syd. Naturen känner inga begränsningar, sådana som den mekaniskt tänkande människan har dragit upp, den känner ej heller till några mänskliga, politiska konstruktioner eller skilda världsåskådningar, utan den har en lag, byggd på harmoniens grund, Livets lag, som har giltighet både för stjärnan, som blinkar långt ute i universum och för processerna inne i atomen.

I motsats till enkelhetens naturlag står också vår moderna vetenskap, som redan är så långt specialiserad att ingen utomstående längre begriper den, och ingen längre kan överblicka den som en helhet. Varje gren av vetenskapen behärskas av blott ett fåtal s.k. specialister och fackmän, och den lever sitt eget liv enligt sin egen åskådning och sina egna lagar, utan hänsynstagande till det totala livets verkliga behov. Och bortkomna, utan fotfäste, står idag individerna i den stora massan, men också de bildades krets, rådlösa inför den i otaliga delar upplösta världsbilden.

Livet är alltid sant, och vetenskapens uppgift och plikt är endast och allenast att tjäna denna Livets sanning. Detta är dess egentliga, dess förnämsta uppgift. Men om vetenskap och natur ej längre börjar stämma överens, då har vetenskapen utan minsta tvivel börjat tänka fel. Men en sådan vetenskap, som redan börjat vända sig bort från Livet, inte längre förstår det och på mångfaldigt sätt förintar det — en sådan vetenskap är en förrädare mot Livet och mot allt vad till detta hör.

Vi måste nu göra klart för oss att vi med hittills använda metoder, sönderdelandets, förstörandets, rofariets och den ohämmade rovdriftens metoder är inne på en felaktig väg.

Vi går upplösningens, desorganisationens, nedbrytandets och förfallets väg då vi istället skulle gå uppbyggandets väg — vägen uppåt.

Det sunda livet i dess oändligt mångfaldiga former visar oss dock överallt uppbyggande funktioner, visar oss en utveckling mot något

"Varför jag till sist alltid helst umgås med naturen är därför att naturen alltid har rätt under det att villfarelserna endast kan finnas hos mig själv" (Goethe)

högre, mot syntesen. Medvetandet skall vi åter ställa in oss på, och ständigt ha i våra tankar, att Livet endast kan föras vidare av det levande.

Vi behöver mycket av liv omkring oss om vi skall kunna utvecklas vidare och högre. Människan är egentligen kallad att vara Livets mästare. Men de metoder, med vilka människan f.n. och i det förgångna vill och har velat mästra livet, var och är en Livets antites, dess motsats. Vi måste därför i framtiden mycket mer ta hänsyn till Livet i vår omvärld och i alla våra handlingar omvända oss till Livet, söka efter uppbyggandets lagar, efter lagarna för utvecklingen framåt och uppåt och äntligen lämna förstörelsens och den ständiga rovdriftens väg.

Ikke dödens, icke upplösningens och förintelsens väg skall vi vetenskapligt söka utforska, utan istället söka efter och främja Livets lagar.

Vi måste äntligen återvända till medvetandet om att vi inte ständigt får taga utan att vi också måste giva. Och det som vi måste giva är framförallt kärlek och förståelse gentemot de mångfaldiga andra livsformer, som synligt och osynligt lever och arbetar för oss.

I vår tid talar man så mycket om humanitet, om moralisk upprustning och andra nödvändigheter som

hör samman med kärlek och förståelse. Men få människor tänker på den förbrytelse mot Livet som vi begår därute i naturen. Vem tänker väl i sådana sammanhang på den livsförstörelse som i ofattbar grad sker då en hektar fruktbar, levande åkerjord förvandlas till öken? Ändå förvandlas t.ex. i USA varje dygn, genom nuvarande jordbruksmetoder, i genomsnitt 120 hektar fruktbar jord till ödemark, och med den dör livsformer i ofattbara mängder. Världen — så som den idag ser ut — kan endast tillfriskna genom människans hjälp, och endast därigenom att människan lägger av sin överstegrade självishet, finner vägen tillbaka till naturen, till det levandes rike, till den fruktbara jorden och framförallt återfinner den personliga kontakten med växten. Först när människan åter ser och begriper Livet i dess nödvändiga mångfald, kommer hon själv att återfå sitt eget rätta liv. Med lösningen av denna uppgift — och den är oerhört stor och en för Livet avgörande uppgift i dess helhet — måste varje människa hjälpa till, ty det rör sig i denna sönderfallets tid om mera än endast den personliga existensen. Mänskligheten har nämligen nu nått en punkt då den är i begrepp att förstöra allt och denna ogärning måste förhindras.

All eftertanke, och likaså den kunskap som min far Viktor Schaubberger överlämnat till mig som resultat av sina studier av olika naturprocesser och av sina biologiska och biotekniska försök — framförallt då utforskandet av vattnets livs- och rörelselagar, som framträder i dess mångfaldiga kvaliteter, tillstånd och energinyanser, t.ex. som käll-, bäck-, flod-, havs- och grundvatten, som vävnadssaft och blod etc., och de redan allmänt synliga förfalls- och sönderfallstecknen i den oss omgivande världen och i oss själva — allt detta för till den ofrånkomliga insikten att framförallt de nuvarande mekaniska och rationella metoderna inom hushållning och arbetsliv — särskilt inom skogs-, jordbruks-, vatten- och energihushållningen — är natur- och livsförstörande i en omfattning som ej får bagatelliseras.

På förfallstecknen har jag redan upprepade gånger visat, och att vi redan nu kan fastsätta en progressiv reduktion och degeneration av och hos många högorganiserade livsformer är fullkomligt klart.

Kvalitetsförsämring är redan överallt ett faktum. Vi har dessutom — fast detta kanske ännu ej framstår så klart för var och en — ett destruktivt klimat, ständigt ökande naturkatastrofer, en naturens kräftgång och ett allmänt lidande som alltmer griper oss alla. Vi har anställt oerhörda skador i vår omvärld och denna globala förstörelse av landskapet har ett eko. De dissonanser som människan förorsakat i sin omvärld slår nu över på henne själv. Vi har fullkomligt satt oss över landskapets livslagar, vi har med våra vansinniga rovdriftsmetoder och vår landskapsförstörande teknik nedsatt jordens potens. Det är mycket vi nu åter måste gottgöra. Vi måste med kärlek möta jorden och Livet i dess helhet. Vi måste åter riktigt behandla och bruka jorden. Vi har själva förorsakat vår Moder Jords sjukdom och vi har därför ingen rätt att klaga när denna sjukdom nu drabbar oss själva.

Vi måste alltså först hela naturen — sedan kommer människans helande till kropp och själ att gradvis följa av sig själv.

Totalt sett är dock vårt läge katastrofalt. Det tjänar ingenting till att vi försöker bortse från detta faktum. Det är heller ingen mening med att förtiga orsaker som åtminstone väsentligt bidragit till skapandet av detta läge, eller skildra detta gynnsammare än det är. Det är i verkligheten så att klockan är 5 minuter i 12 och vi har kort tid på oss för att besinna oss. Men om vi känner vägen som förde till det onda så vet vi också vägen till landet. Och den paroll som innesluter alla nödiga åtgärder i sig heter: **Gör framförallt åter jorden fruktbar.** De biologiska sammanhangen mellan vatten-vegetation-luft och ljus fordrar kategoriskt att jorden åter täckes med sin rikhaltiga, mångfaldiga och harmoniskt blandade växtvärld, samtidigt som vi tar avstånd från arbets- och rörelsemetodiken hos den nuvarande tekniken och en utveckling istället sker mot en naturnära, livsfrämjande bioteknik.

Framförallt riktar sig detta krav till de regerande, folkens förtroendemän, läkarna och pressen, som måste göra allt för att de naturvidriga metoderna i teknik och hushållning skall upphöra.

Sker ej detta så går vi obönhörligt vidare på förfallets väg.

(Översättning: Olof Alexandersson)

Inbetalningskort medföljer detta nr.

Vi kräver totalförbud för kvicksilver

Denna tidskrift hör till det fåtal publikationer som redan för ett tiotal år sedan började varna för nedsmutsningen och förgiftningen av luft, vatten och föda. Från början var det få människor som tog dessa varningar på allvar. Vetenskapens företrädare förhöll sig med få undantag, som t. ex. professor Granhall, mycket likgiltiga till dessa problem. Småningom har dock en ändring skett och betr. giftspridningen ute i naturen kom den stora strömkantringen i inställningen till denna stora fara, som en reaktion på Rachel Carsons bok "Tyst vår". Före henne hade dock flera andra författare behandlat samma tema och mest omfattande av dem alla, Günther Schwab, som i sin bok Djävulsdansen också tog upp den allmänna giftspridningen i ett större sammanhang. Att Rachel Carsons bok kom att bli signalen till en ny allmän inställning till det ansvarslösa utspredandet av biocider — livsgifter — berodde ej minst på det rabalder som boken väckte i USA och vars efterdyningar också slog in över Europa.

Långt om länge bekvämde sig myndigheterna till att se om den s. k. giftlagen och denna har nu reviderats och skärpts så att det ej är lika lätt som förr att gå in i första bästa kemikalieaffär och köpa preparat för bekämpning av skadedjur, preparat som p. g. a. sin giftighet ej ens fått köpas fritt på apotek.

Genom den påvisade kvicksilverhalten i ägg och fasaner och andra djur har den s. k. kvicksilverbetningen en längre tid förekommit i debatten och ett par stora pressorgan har bedrivit en energisk propaganda mot denna. Regeringen har emellertid ej tagit steget fullt ut genom ett to-

talförbud utan har inskränkt sig till vissa kontrollåtgärder och lantbruksorganisationerna har själva rekommenderat stor försiktighet och urskiljning ifråga om kvicksilverbetningens användning. Tidigare betades ju praktiskt taget allt utsäde som en ren rutinåtgärd.

Det är ju en given sak att ett så farligt gift som kvicksilvret så snart som möjligt bör försvinnas ur jordbruket. Att det överhuvudtaget behövs betning av utsäde är ju ett bevis på det moderna jordbrukets felaktiga driftmetoder. På en rätt brukad jord, d. v. s. med användning av biologiska metoder är betningen onödig. Det hjälper alltså inte bara med att förbjuda betning, man måste också kunna sätta något istället, om man ämnar fortsätta med en jordbruksform som direkt inbjuder allt vad skadedjur heter att komma och utrota mindervärdiga växtprodukter. Den rätta vägen är här en övergång till biologiskt jordbruk. Trots detta bör man ej vänta med att förbjuda kvicksilverbetningen — den är allt för riskabel.

Å andra sidan verkar det som om man i denna kampanj mot kvicksilverbetningen silade myggen sväljer kameler, ty det är dock en ringa procent kvicksilver som via betningen går ut i naturen. Den stora mängden, den hundrafalt större, vräks ut i naturen av industrin, men detta tigger man om i de stora pressalstren. Å ena sidan erbjuder ju kvicksilverbetningen en chans att ge en spark åt jordbruket som ej får försummas, å andra sidan är ju industrien en helig ko som ej får anmärkas på. Detta är en föga uppbygglig syn.

Vi kräver: totalförbud mot varje kvicksilverutsläpp i naturen!

Paradiset på jorden

Aldrig har tron och hoppet om ett paradisktillstånd på denna jord varit starkare och omfattats av så stora grupper av människor, som under detta århundrade. "Himmelriket på jorden", det fältropet hörde vi överrösta varje annatrop vid början av detta århundrade, och så kom det två världskrig. Men hoppet om denna jordens paradishåller i sig. Vem vill väl helt riva ner den synen! Men hoppets grunder bör man dock undersöka.

I boken "Aftonrodnad och Morgonbrand" har jag erinrat om ett resultat, som ett par författare av det stora nutidsverket "Trollkarlarnas Morgon" anser, att den nutida vetenskapen uppnått, nämligen att arvsfaktorerna hänvisa till ett mera intelligent släkte, friskare, lyckligare — men det finns också alldeles motsatta skäl att se framtiden. — Jag kom en gång för många år sedan i samtal med en ung man, som var apostel för "Jehovas Vittnen". Jag svarade honom ungefär så här: "Ni tror på det omöjliga. Ni tror, att det skall bli ett sådant tillstånd på jorden, att människorna komma att undslippa

allehanda lidanden och olyckor, de kan inte förolyckas i en flygmaskin, de kan inte hugga sig på en yxa, skära sig på en kniv, deras maskiner kan inte explodera, deras skördar inte slå fel. Det där strider emot allt vad vetenskap heter." — "Vetenskapen! Vetenskapen! Vet inte kyrkoherden, att vetenskapen är av djävulen?" — "Jo, nog vet jag det, men naturlagarna är inte av djävulen." — Här ha vi väl en utgångspunkt för att bedöma både nutid och framtid. Är det så, att vetenskapen ställer sig i tjänst hos mammonismen, vivisektionen, röveriet, då har ju Jehovaynglingen rätt i ett avseende, som dock alldeles motsäger hoppet om paradiset på jorden. Och detta både för dem, som i sin tro dyrka vetenskapen, som för dem, som tro på en ovillkorlig "utveckling" till allt högre fullkomning, eller den mycket vanliga kristna tron på en allmän uppståndelse av de döda till ett jordiskt paradiset — ett arv, som sitter kvar från den fariseiska tron på det messianska riket.

En sak bör vara klar för vart människoförstånd, att om männi-

En död läkare fortsätter sin verksamhet

År 1961 dog den engelske läkaren K. L. Singer. Genom sin dotter Arlene som medium har han nu börjat fortsätta sin läkarverksamhet på jorden. Detta är den sensationella nyhet som meddelas i "Psychic News" nr 1720. Vi återger här ett sammandrag av artikeln ur den tyska tidningen "Die andere Welt" nr 9/1965 med benäget tillstånd av utgivaren.

År 1961 dog den engelske läkaren K. L. Singer. Genom sin dotter Arlene som medium har han nu börjat fortsätta sin läkarverksamhet på jorden. Detta är den sensationella nyhet som meddelas i "Psychic News" nr 1720. Vi återger här ett sammandrag av artikeln ur den tyska tidningen "Die andere Welt" nr 9/1965 med tillstånd av utgivaren.

I början av 50-talet blev dr K. L. Singer i Hayes, Middlesex, svårt sjuk och sedan han undersökts av två specialister konstaterades cancer i magen. Han kunde ej längre behålla maten men då ett hjärtfel som han länge lidit av skulle komplicera en operation avstod han från denna. Han hade följaktligen endast att invänta döden.

Emellertid fick han strax därpå höra om en man Victor Sellman i Ickenham i samma grevskap som hade haft de mest förvånande framgångar med sina helande krafter. Genom en granne J. Budge, då ordförande i ortens spiritualistiska församling, fick Singer kontakt med Sellman som genast började behandla honom och fortsatte med detta under nio månader, varje söndag. Redan efter första behandlingen avtog Singers svåra smärtor. Genom Sellman fick emellertid dr Singer höra om en annan sak som på det högsta började intressera honom. Sellman berättade nämligen om ett ungt medium i Aylesbury, George Chapman. Genom denne skulle sedan flera år en avliden kirurg dr William Lang utföra de mest förvånande ting. En dr William Lang hade en gång varit dr Singers läkare. Var det densamme? Genom Sellmans förmedling kom dr Singer i kontakt med Chapman och inbjöds till hans hem i Aylesbury. Vid den seans som följde talade dr Lang genast om att han kände igen dr Singer sedan 1917 då Singer var hans elev vid Middlesex-sjukhuset. Han erinrade om en mängd händelser och detaljer från den tiden så att dr Singer genast blev övertygad om att det verkligen var dr Langs personlighet som var närvarande. Dr Lang tog nu sin f.d. lärjunge under behandling vid två tillfällen och här kommer nu en fantastisk

skovärlden bryter mot naturlagarna, så störtar världen redan av den orsaken ner i en avgrund. Och — det finns ännu kvar här i världen en hop av människor, för tillfället undanskymd och undan gömd i ett bortskymt hörn utom den stora skådeplatsen för vår tids kultur. Det är de, som ha förstånd om Andens Lagar. Om redan brottet av naturlagarna medför katastrof, vad skall då inte ske, om därtill även andens lagar brytas! Då är det väl inte svårt att profetera! Vad som här sagts bör predikas på torgen och från taken för det släkte, som redan inom några år ser sig sjunka ner i ett avgrundsdjup, om inte bättringsker redan i denna dag.

V. Vallberg

detalj: Redan vid första besöket utförde dr Lang en magoperation av vilken dr Singer dock endast märkte att han plötsligt hade ett operationsärr på magen. Efter dr Langs behandling blev han helt återställd från sin magcancer och kunde börja äta och leva som normalt, och åter upptaga sin praktik. Mötet med hans gamle lärare och upplevelserna i samband med tillfrisknandet hade emellertid djupt skakat honom och givit honom en helt ny livssyn. Några år efter detta dog han plötsligt av en trombos (blodpropp).

Året efter hans död kom emellertid ett bud från Sellman att dr Lang önskade träffa fru Singer och dottern Arlene. De reste alltså till Chapman och mottogs där av dr Lang som meddelade dem att han lovat sin vän dr Singer att "hålla ögonen" på dem. Han hade vidare lovat dr Singer att så snart denne avlidit skulle dr Lang börja utbilda Arlene till medhjälpare åt sin far för att denne skulle kunna fortsätta sin läkarverksamhet från "andra sidan". Arlene Singer som då var i tjugoårsåldern var en vacker, modern ung dam, helt sysselsatt med sitt yrke som markvärdinna vid en av Londons flygplatser, och med tanken på sitt förestående bröllop. Dr Lang bad henne emellertid att låta honom testa hennes förutsättningar för att bli healing-medhjälpare åt sin avlidne far. Hon gick med på detta. Fru Singer fick lägga sig på en divan och Arlene fick tillsägelse att lägga händerna på moderns ögon. Därvid fick denna liksom en elektrisk chock och nöjd med detta resultat befallde dr Lang Arlene att ansluta sig till healing-gruppen vid den spiritualistiska kyrkan i Hayes. Hon gjorde detta, studerade de andra helarnas arbete och började själv aktivt medverka i healing-arbetet. Men hon hade samtidigt sitt yrke att sköta och deltagandet blev oregelbundet. Dr Lang förklarade för henne någon tid efteråt att hennes far var missbelåten med hennes halvhjärtade insats, han kunde inte använda henne så ofta som han ville på grund av detta. Han ville nu att hon skulle besöka dr Lang regelbundet första tisdagen i varje månad för att bli planmässigt utbildad. Hon samtyckte och började denna utbildning i juli 1964. Varje gång behandlades två patienter, den ena av Chapman den andra av Arlene som nu styrdes av sin far under det att dr Lang kontrollerade henne. Behandlingen skedde t. v. enbart genom handpåläggning.

Detta arbete gick framåt och dr Singer började nu tala om att han ville att hans gamla praktik i Hayes skulle omvandlas till ett sanktuarium (centrum för andligt helande) för att han skulle kunna fortsätta sin av döden avbrutna verksamhet som läkare. Han hade all-

tid drömt om att bli kirurg, och nu hoppades han att genom sin dotter kunna arbeta på samma sätt som dr Lang genom Chapman.

Man beslöt att uppfylla hans önskan och så snart förändringen med hans praktik var klar kom Chapman dit på besök med sin fru. Dr Lang tog sitt medium under kontroll och även dr Singer uppenbarade sig och talade om hur glad han var över förändringen. Vid denna "invigning" meddelade dr Lang att dr Singer nu också skulle få en medhjälpare på den andra sidan och då han föreställde honom visade sig denne vara en gammal kollega till dr Singer, vilken hade hjälpt honom under tider av mycket arbete. Denne hade avlidit året innan.

Arlene Singer sköter nu faderns praktik på detta ovanliga sätt. Hon utvecklas efterhand alltmer och fadern och dr Lang är lyckliga över denna utveckling. Hon kan ännu ej ställa diagnoser själv utan detta utföres av dr Lang som emellertid sedan sänder patienter från hennes distrikt tillbaka till henne för behandling men han anser att hennes medialitet utvecklas så väl att den tiden ej är långt borta då Arlene kan övertaga också diagnosarbetet.

Seklet 1966

Det lyckades ju att med en faslig fart få fram ännu ett nr av SEKLET, enligt löfte i föregående nr. Ännu ett skall komma innan nyåret — mellan jul och nyår — då våra vänner hunnit tröttna på den andra julläsningen — och Red. på julmaten. Det blir alltså 4 nr under detta år. Hur vill vi nu att det skall bli under år 1966?

Jo, avsikten är att söka förverkliga den gamla drömmen att få komma ut med 6 nr per år, ett varannan månad. Med ny energi vill vi förverkliga den. Huruvida det blir möjligt beror på, om vi kan få tillräckligt många prenumeranter. Om inte det lyckas måste det tyvärr stanna vid 4 nr. Material saknas inte. Betr. innehållet är inte mycket att skriva om. Det kommer att gå i samma anda som under de gångna åren.

För att få en överblick över de ekonomiska resurserna bifogas redan detta nummer ett inbetalningskort å prenumerationsavgiften för år 1966. Det blir nödvändigt att öka avgiften till kr 7:50, varav Skatteverket skall ha 75 öre i oms.

Av hjärtat önskar jag alla vänner — och fiender, om jag har några — en fridfull julhelg och i förväg ett lyckosamt nytt år.

Red.

Intill tredje och fjärde led MÄNNISKANS DUBBLA VÄSENDE

I min bok "Aftonrodnad och Morgonbrand" sid. 60 har jag återgivit ett slutyttrande ur boken "Le Matin des Magiciens": "Det är alldeles tänkbart att vi inom kort skola finna eller återfinna den nyckel, med vars hjälp vi kunna öppna dörrar, bakom vilka ett stort antal av kunskaper väntar oss. Tanken om en förestående mutation av människosläktet åt detta håll hör inte till de ockulta drömmarnas område utan till verklighetens."

Författarna ha inte själva låtit oss få blicka in i dessa "verkligheter". — För att erhålla en del inblickar däri hänvisar jag till min förfärliga bok "Kan människosläktet fortleva?" sid. 28, 63—64 samt för övrigt andra avdelningar av denna bok, i vilken jag uppställde ett antal "diskussionsproblem" för framför allt kristna grupper och ledare. Men dessa tycks liksom människor i allmänhet nöja sig med den trösterika tanken: "Vi kan ingenting göra åt det. Varför då oroa oss i onödan? Det sker ändå, som det skall."

Bland det, som jag hänvisat till såsom vetenskapens hopp om en "mutation av människosläktet", må framför allt nämnas två saker: Ympningar av sera samt semination. Båda delarna äro beprövade, men man hör inte ett ord om resultatet. Det senare är dock i stor utsträckning praktiserat bland boskap. Man hör inte heller därifrån något

om det vetenskapliga resultatet. Det må dock som en erinran, kanske t. o. m. utmaning, anföras hur en bonde uttryckte sina erfarenheter. Korna som ättlingar efter insemineringen voro sämre och urartade redan i första led. I tredje voro de så usla, "att jag tror att jag måste slakta ner dem". Tjurarna voro usla. Var detta en enastående erfarenhet eller är den vanlig? Man ville gärna ha svar på den frågan.

Det är så sällan något resultat kan uppvisas genom experiment på djur. Men här ha vi möjligheter att draga slutsatser utan att behöva experiment på människor. — Det är ett märkligt förhållande i denna bondes erfarenhet att den går enligt den mendelska lagen, som redan Moses kände till, att det degenererande arvet fullbordas i tredje och fjärde led. — Den framtidssyn, som de båda förut nämnda författarna hänvisade till såsom en lycklig "mutation" med dess förutsättningar, är från alla synpunkter sett ett förtvivlat gyckelspel i en innerst hopplös situation. Den materialistiskt tänkande vetenskapen har ingen lycklig framtidsväg att hänvisa till.

För vidare insyn i berörda livsområden hänvisas till de båda nämnda skrifterna: Aftonrodnad och Morgonbrand, 6:50 samt Kan människosläktet fortleva? 74 sidor 2:50.

V. Vallberg

Frenologin en värdefull vetenskap

I en föregående uppsats har jag uppvisat, att frenologien äger en realistisk grund att bygga på, att förnekarna utgå från förtutfattade meningar, som hindra dem från ett allsidigt studium. I boken "Aftonrodnad och Morgonbrand" har jag sökt förmå lärare, psykologer och föräldrar att fatta vilka betydelsefulla förklaringar av både den enskilde och släktet, som ligger i det förhållandet, att hjärnan är ett instrument för alla människans olika själsanlag samt att alla dessa anlag bör fostras och utbildas ända från barndomen.

Vilka är då dessa olika själsanlag? Därom lämnar frenologien upplysning alltifrån människans rent naturliga, man kan säga djuriska anlag till hennes ideella och religiösa. — Har väl människan någon förbindelse med djuren? När man uppställer den frågan, så tänker väl de flesta, att djuren har inga själssegenskaper, det är en så stor klyfta mellan människan och djuren att varje erinran om en likhet är för människan en förnedring. Härpå må man svara: Vi må inte alltför mycket förnedra djuren. De ha i hjärnan samma grundläggning som vi, men de högre egenskaperna har en svagare utbildning. De sakna dock inte alldeles de parapsykiska egenskaperna. De ha instrument för tankeöverföring och klärvaooajans, i vissa fall en större känslighet och förmågor än människan. Dock är det en alldeles avgjord gräns mellan människan och djuret. Denna gräns går intill det personliga medvetandet. Därmed en självbedömning och ett personligt ansvarsmedvetande. Således kan man inte säga att människan såsom människa härstammar från djurvärlden. Såsom människa är hon en ny formation till kropp och själ i skapelsen, men likväl med ett kroppsligt sammanhang

med djurvärlden. Man kan här hänvisa till Theilard de Chardin.

Det högsta i människans själsliv är hennes förmåga att känna vördnad inför en högre makt än hon själv, att kunna fatta på medvetet och reflekterat sätt, att den värld i vilken vi röra oss, är endast en viss form för tillvarelsesätt. Våra naturliga anlag har också fört släktet till sökandet efter samband med en värld, som är mera anad än klart förnummen och som likväl griper oss med en obetvivelig kraft, om vi följa våra själiska anlag. Därom vittna de byggnadsverk, de konstverk i alla dess arter från släkte till släkte, som människosläktets främsta förmågor och högst utbildade människor ha skapat och i vilka de stora massorna funnit uttryck för vad de innerst känt som sitt djupaste behov och som de högsta i hennes eget väsen inskapade anlagen, innerst medvetandet om en fortsatt tillvaro som fortsättning av denna materiella form. — Och detta allt har sitt instrument i människans hjärna. Om så icke vore skulle hon inte kunna fatta det. Härmed förstår vi betydelsen av frenologien inte bara för tolkningen av den enskilda människans själsanlag utan för uppfattningen av människans väsende såsom en andekroppslig varelse med idella och religiösa anlag. Vi förstå också vilken förnedring det ligger i en sådan lära som att "de ideella och religiösa idéerna är endast återspeglingar i människans hjärna av det sociala liv, i vilket hon är uppväxt" (Marx.). Att uppfostra släktet utan att taga hänsyn till hennes högre medfödda anlag, måste sluta i en katastrof, där fädernas missgärningar verkligen kommer att gå ut över barnen på ett förödande och tillintetgörande sätt.

V. Vallberg

Det har blivit för en del religiösa en förargelse och för materialisterna en galenskap, att man skulle hos människorna finna någon slags tvådelning. Detta fastän de själva tala om "kropp och själ". Den tvåfaldiga naturen uttryckes också såsom "kropp och ande". I 1:sta brevet till Korinterna talar Paulus om olika slag av kroppar, t.ex. en själisk kropp, som sås, och en andlig kropp, som uppstår. I dessa redogörelser är det tydligt, att han utgår från människans dubbelväsende. Den allmänna tron, som för övrigt grundar sig på erfarenhet, är att när människans kropp dör, så skiljer sig anden från kroppen. Vad är då "anden"? Är anden okroppslig? I så fall vore den ju endast en fras, en överklig fantasi. Även anden måste äga någon slags verklighet med verktyg, förmåga att verka, att meddela sig.

Att människan tillhör två tillvarelsesätt är känt sedan gammalt och tillräckligt ådagalagt. Tankeöverföringen är visserligen inget bevis därför, men den hänvisar till en annan miljö än den rent lekamliga i likhet med radiobilder. Människan tillhör inte bara den rent kroppsliga, materiella tillvaron, hon tillhör också den eteriska, en värld mitt emellan den kroppliga och den andliga. Det finns tillräckligt tydliga företeelser på dessa båda plan.

Människor ha tydligt iakttagit en tvådelning av sig själva, huru den eteriska kroppen varit skild från den materiella och kunnat klart urskilja denna såsom sitt andra jag. I detta fall har den förra iakttagit sig själv som det verkliga jaget och kroppen såsom den mera överkliga, tillfälliga delen. Denna iakttagelse förekommer särskilt vid svårare sjukdomar eller inför döden. Somliga människor ha även så lös förbindelse mellan de båda jagen att de ofta uppleva denna erfarenhet. Därom har litteraturen tillräckligt många redogörelser. Sådana beskrivas även i mina böcker.

Jag har själv några få dylika erfarenheter, och har man sådana kan man ju inte bli förnekare. Ett fall, som omtalas av du Prel, skall i korthet återges här. En ung man låg på soffan och slöade. Bäst det var står han själv i rummet och betraktar sin egen kropp, känner sig fri och med förmåga att förflytta sig som han ville. I ett hus i grannskapet hade han intresserat sig för en särskild våning, vad som kunde finnas där. Nu begav han sig dit,

En peng till SEKLET

Sedan föregående redovisning har ytterligare en hel del bidrag kommit oss tillhanda. Det är oss angeläget att få redovisa dessa: DB i S. 10:—; FK i G. 10:—; ES i U. 20:—; EL i L. 10:—; ME i F. 10:—; VA i Å. 10:—; SD i B 20:—; OF i H. 15:—; JV i S. 10:—; EW i S. 25:—; GÖ i S. 30:—; LL i B. 40:—; KD i B. 60:—; OC i S. 15:—; FW i F. 30:—; HWO i L. 30:—; AK i S. 20:—; KAE i H. 5:50; HW i G. 10:—; MT i B. 11:—; EL i DB 10:—; SS i J. 20:—; SÅ i L. 10:—; HW i G. 10:—; HJ i DL. 10:—; NK i G. 8:50; DK i S. 50:—; KAN i K. 20:—; GL i M. 10:—; KAN i K. 50:—; HW i G. 10:—; S i S. 50:—; KS i P. 50:—. Vill inte ha redovisning 62:50.

Ett varmt tack för detta stöd.

Red.

fann där en bokhylla, som intresserade honom. Han iakttog vilka böcker, som funnos på hyllorna. När han efter denna utfärd återvände till kroppen, blev han förskräckt över upplevelsen, trodde att det var något sjukligt, sökte läkare. Läkaren fann det hela intressant, besökte familjen, som den unge mannen tyckte sig ha besökt, och fann uppgifterna om böckerna riktiga. Läkaren ville utföra hypnotiska experiment med ynglingen, men denne ville ej underkasta sig dem.

Det finns också fall, då personer dött och återvänt till kroppen, innan skilsmässan blivit fullständig. I "Den eteriska strålningen" sidan 44 anför jag ett sådant fall samt flera andra företeelser, som bekräfta människans astrala väsende, "astralkroppen" eller "perispriten", "dualen", olika namn på samma sak av olika forskare och i olika länder.

Under sömnen och i drömmen kan man uppleva erfarenheter, som ej kan förklaras endast som nervreaktioner i det kroppliga livet. Litet var har väl haft erfarenheten av att en eller annan gång ha drömt något så livligt att minnet därav kunnat för något ögonblick vara så livligt att man tyckt sig minnas det som något verkligt upplevat. Det kan dock förekomma att drömmen har så naturlig egenskap av verklig upplevelse, att man kan ha svårighet att minnas upplevelsen som endast en dröm. Jag har tvenne gånger haft så egendomliga "drömmar", som jag här skall förtälja. — En kvinna besökte mig, omtalade, att hon vistats i ett visst koncentrationsläger, berättade hur hon haft det där, att hon blivit misshandlad. Hennes beskrivning avvek väsentligt från de skildringar, som eljest meddelas oss. Hon hade bland annat fått ett hårt slag i huvudet. Jag hade tydligen inte tänkt särdeles på denna "dröm" under de närmaste ett par dagar; men

därefter blev drömmen såsom en händelse, som i detaljer stod klar för mig, så levande och verklig, att under en tid hade jag minnet av något, som verkligen inträffat, ehuru på samma gång några detaljer voro oklara. Först vid närmare, kritisk eftertanke klarnade det hela för mig. Den enda förklaringen jag kan finna är, att en kvinna, som i ett fångläger blivit ihjälslagen genom ett svårt slag i huvudet, kom i kontakt med mig och berättade vad hon varit med om. Det var en "dröm", som inte var någon dröm, det var på samma gång en verklighet, som inte heller var en verklig verklighet.

I den andra drömmen kom en man till mig för att låna en bok. Jag lånade honom den, följde honom till dörren, såg och hörde honom, då han med boken i handen gick nedför trappan. Även här var minnet av drömmen så verklig att jag tyckte mig minnas händelsen, som en verklighet, ända till dess jag efter någon tid hade kunnat övertyga mig att boken fanns kvar. Jag erinrade mig emellertid, att en man, som flyktigt besökt mig, fått syn på boken och uttalat sitt intresse för densamma. Den "drömmen" förklarar jag så, att mannen erinrat sig i dröm eller vaken boken och önskat att få låna den. Han kom därvid i kontakt med mig och gav i drömmen vika för denna sin önskan. Även här låg det en verklighet bakom drömmen, men dess form blev en annan än den verkliga orsaken till upplevelsen.

I dylika fall förhålla vi oss såsom medier, som mottaga meddelanden från någon annan så levande och verkligt att dess egenskap blir både dröm och verklighet. Även sådana erfarenheter ange att människan lever på gränsen mellan tvenne olika tillvarelsesätt.

Viktor Vallberg

Hur man fick eld innan man hade tändstickor

I min barndom hade vi en lek, underhålla eld i arden. — Men så hände inte sällan att de pyrande kolen slocknade. Då hade man inget eld. Det fanns ingen annan råd, än att man måste gå till grannas och höra, om de hade någon eld tillövers, så att de kunde låna med sig. Det var dock inte alltid fallet, att de kunde eller ville. Då blev man hänvisad "till grannas". Det kunde till äventyrs hända att man måste löpa omkring byn på flera ställen, innan man kunde erhålla några dugliga eldkol. Men hur fick man någon ursprungshård? Det måste man dock ha? Jo, det skedde genom gnidning av ett par trästycken mot varann eller genom att snurra en träpinne i ett trästycke, tills en så stor hetta uppkom att trästycket fattade eld. Sen gällde det att fortplanta eldhården. — I gamla primitiva tider var det ofta en lycklig träff, om åskan slog ner någonstans utan större skador och tände eld i t.ex. något träd. — Vi tänker inte inför sådana minnen: "Till flydda tider återgår min tanke än så gärna." Vi inse att vi på alla livets områden ha gåvor och medel att vårda och förvara.

Kolonisation 3:

Spekulanternas järngrepp

Vi ha i det föregående sett huru de "obygda" trakterna i vårt land blevo "koloniserade" enligt liberalismens "vetenskap" under 1800-talet. Vi har därvid sett huru all den bästa jorden och skogen i dessa trakter genom "avvittring" avfördes från Kronan till nybyggarna, huru det mesta från nybyggarna, dvs de självägande bönderna, övergick till trävarubolag eller enskilda skogsspekulanter. Vad som blivit följden av denna "kolonisation" har vi också delvis sett och ännu mera kunnat ana — egendomslöshet, avstängning från vidare bebyggelse och befolkning, halva Sverige lamslaget under den internationella kapitalismens och spekulationernas järngrepp.

Hur kunde det väl ha varit och hur borde det ha varit? Det är väl inte så roligt att sitta och titta tillbaka på alla dumheter t.o.m. brottsligheter, som har begåtts, men det vore hälsosamt. Om Sveriges folk och dess styrelser ville göra sig den rannsakan, så kunde de kanske rätta till en del både av föregående tidens och deras egna försummelser och felsteg samt rädda åtminstone några spillror ur förödelsen och avfolkningen. Låt oss fantisera den drömmen hur det borde ha varit!

Vid avvittringen borde nybyggarna ha erhållit ej mer än i många fall endast femtedelen, ja, endast tiondelen av vad som skänktes. Då hade dessa nybyggare erhållit ett måttligt understöd från sina skogar, så snart som trävaruindustrien kommit i gång. Denna hade utvecklats sig långsammare, men mera normalt. Nybyggarna hade funnit som sin främsta uppgift fortfarande vara att sköta och utvidga sina jordbruk. Norrland hade varit självförsörjande.

Jämsides med trävaruindustrin hade hantverk, småindustri och även en och annan större industri

utvecklat sig. Norrland hade blivit en levande del av Sverige och inte som nu sker alltmer, nästan ödebygder endast här och var bebyggt och befolkat av baracker för skogsarbetare och statens regerande tjänstemän, ett lockbete för andra folk, som söker efter platser för sitt överskott.

"Men man har ju gjort nya försök med kolonisering i Norrland", säger man, "och det har ju visat sig, att jordbruk inte går i Norrland." Slutsatsen blir: lägg ner jordbruket! Så igen åkrarna med skog! Alltså: Större delen av Norrland och Dalarna, även andra trakter bör återgå till det tillstånd, som de hade för några hundra år sedan med avseende på bebyggelse och odling!

Men hur ordnades det med den senaste koloniseringen av kronotorp? Jo, därom kan man läsa i en bok, som heter "Bilder från den stora utflyttningen". Detta bokverk är byggt på fotografier med beskrivande text över nybyggarnas erfarenheter samt vidare öden till stor del berättade av dem själva och återgivna av författaren Sune Jonsson. Boken är utgiven av LT:s förlag (29 kr). Här har vi ett standardverk över hur kolonisering etc. överlämnas till okunniga personer samt ledas av falska teorier.

Detta försök misslyckades. Och därmed har man antagligen fått beviset att Norrland bör vara ett öde skogsland med endast för skogsbruk nödig befolkning. Men — borde man inte fråga även här: **Vari bestod felen?** Var det endast landets och klimatets otjänlighet?

Ett svar har jag delvis lämnat i det föregående, men ännu fler avgörande punkter böra vidfogas.

För femtio till sextio år sedan skrev jag i denna fråga både i tidningar och skrifter, och gav utkast till kronotorp, särskilt må nämnas "Jorden till Jordbrukarna" (1909).

Ett par punkter av mina yrkanden må erinras om: **Lämpliga lägen och lämplig jord.** Fanns de icke på statens jord eller om denna ej räckte till, så borde expropriation eller reduktion ske av bolagsjord, naturligtvis med skälig ersättning, dvs. med hänsyn till det pris, för vilket egendomen förvärvats — om t. ex. för 4 kr hektar, så kunde ju åtta kr vara mer än nog, synnerligast som i vanligaste fall skogsavverkning kanske skett för flerdubbelt mått.

På den tiden hade man ännu inte lärt sig att tåga ihjäl farliga saker. Jag lyckades åtminstone åstadkomma ett hojtande. Men som man dock redan vid den tiden fått klart för sig att det effektivaste medlet att slå ner en person med farligheter är att hitta på skällsord. Höger och frisinna höjtade: "Han är socialist", eller t.o.m. "värre än socialist". "Han vill lådera äganderättens vitala princip". (reduktion från bolagen) — För socialdemokraterna var jag den farligaste "högerman", ty jag ville stärka den enskilda äganderätten. Ja, inte nog med det, jag ville något ändå värre: **Den betryggade äganderätten.**

Vad var det för farlighet i "den betryggade äganderätten"? Jo, den betydde att de, som erhöles egendomen såsom gåva, skulle inte få **inteckna eller låna på egendomen. Den skulle ej få avhändas på grund av skuld.**

Men — hur i all sin dar skulle man kunna bedriva jordbruk utan skuldsättning! Kravet gällde inte bara dessa nybyggare utan till viss grad även andra. Är jorden och skogen till för att skuldsättas, belånas av innehavarna? Det må gälla staten eller de enskilda — som man vet kan även staten skuldsätta sin egendom. — Men — "man måste ju låna!" en ärbar och betrodd man kan, om han "måste", få något mindre lån med in-teckning i egen redbarhet. I vissa fall i lös egendom. Någon annan belåning på jordbruk bör ej få ske. — Men hur går det då med hela vårt penningväsende? Fråga hellre: Vart går det, om inte detta sker eller har skett?

Det allra största felet, som begåtts, är att inte nybyggarna hade utsikt till äganderätt av de anlagda torpen, som de själva satts att uppodla!

Några homeopatiska medels användning

Vid inträde av feber är **Aconitum** det medel, som i allmänhet är det lämpliga. Dock inte alltid. Vid blossande ansiktsfärg, sprängningar åt huvudet, häftig andning är **Beladonna** det lämpligare, särskilt vid **Polio**. Många fall av förlamningar skulle utebli, om detta medel finns omedelbart till hands. Vid kännning av styvhet i nacken bör detta medel användas. — Är det feber med långsam puls, så föreligger **Nervfeber** (Tyfus). — Vid influensa bör **Aconitum** kompletteras med **Rhus tox**. — Vid långvarig diarré kan rekommenderas **Arsen. alb.** Aven **Phosh. D 12**. — Vid stocksnuva: **Kali bichrom.**, **Silicea. D 30**. — Vid **ishias** och andra nervmärtor: **Rhus tox.**, högre potenser. — Vid huvud-**yrsel**: **Belladonna**, **Nux vom.** —

V. V.

ANDLIG TERAPI

Orden härovanför utgöra titeln på en bok, utgiven av förlaget Excelsior. Priset 12:50 är ett överraskande lågt pris redan då man ser formatet och kvalitén. Men ser man till innehållet, då krymper det ihop till en obetydlighet.

Går inte denna bok ut i mer än en upplaga, så inte är det författarens eller förlagets fel. Det måste i så fall sitta på något ställe, som är att söka i nutidens psyke.

Vad jag anser vara det förnämsta hos denna bok är inte vad själva titeln anger — hur viktig än den saken må vara — nej, den har en vidare och ännu mer djupgående uppgift att fylla, nämligen på hela det psykologiska området i vår tid. — Det bör vara på tiden att den materialistiska psykologien verkligen får en konkurrent. Det bör vara på tiden att de kristna och andra icke materialistiska riktningar, så snart det gäller något, som kommer under ordet "Vetenskap", upphöra att traska efter i de materialistiska hjulspåren som okritiska "troende" och anhängare. Jag kan prestera fullgod bevisning för påståendet, om det behövs.

Denna bok för oss tillbaka till kristendomens källor. Författaren är en kvinnlig läkare, Dr **Rebecca Beard**. Hon hade på sjukhusen funnit huru ineffektiv och även skadlig medicin ofta var, som de använde, men hon hade också observerat huru psykisk påverkan, särskilt bön, kunnat bota i många fall. Hon följde den psykiska vägen och kom så in på de linjer, den tro och den kraft, som uppenbar sig i Jesu verksamhet och som lever alltjämt i världen och som fortfarande har en kraftig, verksam andlig central i evangelium, så som det härstammar från det kristna ursprunget och fortlever eller borde fortleva i de kristna kyrkorna.

Man får i boken läsa om läkedom under i motsvarighet till berättarna i N. T. Sakerligen finns det åtskilliga av Seklets läsare, som har personliga erfarenheter. Det kunde vara av betydelse att få höra några. Jag skall själv meddela en av mina egna erfarenheter. Det var hösten 1919 just vid den tid, då man hört något om den "spanska sjukans" början i Spanien, men här var den

ej känd förrän ett par veckor senare, då den svepte fram som en stormvind över landet. Jag hade varit ute på en järnvägsresa. Någon dag efter hemkomsten överfölls jag av en fullständig matthet, nästan förlamning utan att kunna förklara orsaken. Sedermera förstär jag att jag fått smitta av Spanska Sjukan under resan. Den kunde ta sig även andra uttryck än de ordinarie. Så låg jag visserligen oförmögen några dagar, men trodde att faran snart skulle vara över, då plötsligen en e.m. svårare symptom med värk inställde sig. Inför tanken på de svårigheter, som skulle följa med min bortgång, sökte jag räddning hos den ende, som i svårare nöd kan hjälpa. Jag bad, somnade nästan omedelbart, sov till nästa morgon, ett par tre timmar mer än vanligt, vaknade på morgonen, steg upp fri från alla symptom.

Hur kommer vetenskapen att förhålla sig till denna bok? Kommer den att förtiga eller förtrampa? Eller förorda?

Om man inte i vår tid lyckas att förtiga en bok, så har det skett ett under. Här kommer det troligen att ske ett sådant.

Man förvänar sig över dr Beards förmåga av koncentration till den krets dit bokens titel visar. Hur kan läkaren med tystnad segla förbi allt det andra, såsom röntgen, radium, chocker, allfabrikation och användning av nervmedel, blodöverföring, egetblodsbehandling, arbetsterapi, lobotomi, hypnos, hjärnkirurgi, chiropraktik, osteopati, homeopati, Freud, Adler, behaviorismen, frenologi etc — därtill måste erfordras en oerhörd själsstyrka och en säker navigation.

Det är väl endast i Amerika en sådan överraskning som denna bok kan ske. Det finns också en fläkt av något för oss ovanligt över densamma. Men det måste kanske vara något "annorlunda" för att vår tid skall förmå att lyssna för en stund. Snart brukar dock ekot vara förgånget inför något ytterligare nytt. Av den bok, som det här är frågan om och dess förkunnelse, måste dock något oförgångligt stanna kvar. Ty den lever på oförgånglighetens mark.

V. Vallberg

Ur tidskriften "Hälsa"

Under rubriken "Maten räcker högst tio år" läsa vi i tidningen "Hälsa" följande: "Det är svårt att se hur världen skall kunna undgå en livsmedelskatastrof inom de allra närmaste åren, sa professor Myrdal i ett anförande i Malmö nyli-gen. Katastrofen kommer säkert inom tio år, kanske om fem år, framhöll han. Befolkningen ökar mellan 2,5 och 3,5 proc. om året i u-länderna, vilket är dubbelt så snabbt som i Europa.

Det blir en internationellt intollerabel situation, när hungersnöden bryter ut på allvar, sa prof. Myrdal vidare. De rika länderna kommer inte att kunna undandra-

Högt blodtryck: Bell D6, Glon. D 6. **Berb. D 30.** — **Kräkningar, Hicka:** **Nux vom.**, Låga potenser. — **Kattarr i hals och lufttrör:** **Hepar sulf.** D 12, m.fl. — **Lunginflammation:** **Acon, Bryonia D 6, Phosph. 12** Västersidig. — **Kärlekskramp:** **Lachesis D30.**

ga sig att ge allt bistånd de förmår."

Ett par anmärkningar till detta. 1. Vilka länder bli vid den tiden "rika"? Nu för tiden räknas ju rikedom i pengar och tydligen är det den rikedom, som prof. Myrdal tänker på. Men man kan inte äta pengar. För bara ett par hundra år sen räknades rikedom i jordegendom. Det kommer tydligen att bli samma värdering inom tio år. Hör då Sverige till de "rika"? Internationellt så blir det så, ty Sverige har mycket jord i förhållande till befolkningen. Därför kommer inte Sverige att få något med, om det finns överflöd på andra håll. Tvärtom kommer det att ställas internationella krav på Sveriges rikedomar på jord. — Men jordbruket är till dess ännu mer förött i vårt land än nu, om man inte redan detta år gör helomvändning. Men de som blint följa en princip saknar den förmågan. Frågas: Vem skall bli syndabocken?

Döda inte fåglarna!

Vi ha hört med avsky och harm hur människorna i Medelhavsländerna hänsynslöst fångat och dödat även de ädlaste fågelarter, emedan de ansett sig därmed kunna utfylla sitt behov av föda.

Nu ha vi ett likartat problem hos oss. För att indirekt utfylla vårt matbehov anser man sig behöva använda kemiska medel, som döda massor av våra fåglar, ja, som i längden utrota först och främst vissa arter. I detta förfarande ser vi inte längre någon råhet. Vanan förlöar.

Att fåglarna äro en nödvändig tillgång för att uppehålla jämvikten i naturen tycks vara alldeles förbisett. Allting skall regleras genom kemikalier och gifter. Det tror man sig kunna bestämma medels nutidens vetenskap. — Som motmedel mot skadeinsekter har man dock numera börjat att finna av naturen själv alstrade medel, således t. ex. insekt mot insekt. Kan den vägen bli så effektiv, att giftbesprutningen kan övergivas? Det vore verkligen en stor upptäckt.

Ett särskilt betydelsefullt område beträffande förebyggande behandlingar är betandet av utsädet. Jag hörde i radio en beräk-

ning att genom betningen skulle jordbrukarna vinna 35—40 miljoners värde, men — det var ingen uppgift på hur mycket betningsmedlen kostar, ej heller hur mycket som förloras genom dödandet av fåglar och andra djur. Ej heller har man hört någon uppgift om hur man kunde odla säd utan betningsmedel under århundraden och vilka förluster man då gjorde.

Vi satte som överskrift "Döda inte fåglarna". Om fåglarna, särskilt vissa arter, utdödas, då kommer skadeinsekter att föröka sig utan gräns. Giftbesprutningar ha i längden ingen effektiv verkan mot insektsvärlden. Det är för längesedan konstaterat och finns redogjort för både i boken "Djävulsdanser" och "Tyst Vår". Det är tid på att ärligt utan undanflykter erkänna sanningen på dessa områden och att handla därefter. Om inte så sker, så blir det människan själv, som kommer under lagen om utrotning. Den där medicinen, som hjälper för några år, men som kommer med katastrof med avseende på både hälsa och försörjning, den borde åtminstone vetenskapen söka att hindra.

SYMBOLISKA DRÖMMAR

ÖRTAGUBBENS SPALT

Symboler kunna ofta giva oss klara och innehållsrika bilder eller anvisningar om någon verklighet eller ett tillstånd osv. Tolkningen av symboler kan många gånger vara ganska godtycklig, dvs. de kunna tolkas efter den tolkandes egna önsksningar, men åter igen kunna andra symboler vara alltför klara för att kunna tolkas på mer än ett sätt. Jag skall här återge tre av mina egna symboliska drömmar.

Dröm nr 1. "Sorgens Torn" med en nedre våning av väldiga dimensioner såg jag stå på denna jordens mark, under det att jag själv var förflyttad till nästa dimension närmast över denna. Om jag själv flyttats dit genom döden eller tillfälligt kan jag ej säkert säga, men det tycktes snarast vara det förra. Det var så skumt och ödsligt därnere i den jordiska sfären. Människorna sprungo förvirrade omkring och visste inte vad de skulle ta sig till. De fann tydligen ingen förklaring över sig själva eller hela tillvaron.

Men i den sfär, där jag själv befann mig var det ett ljusare och lugnare tillstånd. Här var tornets former av smidigare natur samt mindre i omfång. Man kunde s.a.s. andas friare. — I den tredje sfären fann man åter en högre, skönare och ljusare tillvaro, formerna syntes överträffa vad som kan byggas och formas här på jorden. — I den nästa, den fjärde sfären, strålade allt i en ljussfär av överjordisk skönhet. Därövan sträckte sig tornet upp i oändlighetens ljusa rymder.

Sorgen tillhör vår värld såsom dess egentliga hemland, oförklarlig i dess väsende, ursprungssaker och syften — vi får nöja oss med aningar som förklaringar. När vi lösgöras till högre livsformer, så blir själva sorgen och dess orsaker förhålliga-de. Professor Rudin yttrade, att han längtade att i den tillkommande tillvaron få se förklaringen över sammanhangen i det som skett.

I denna dröm var sorgen förklarad i symboliskt språk, men helt visst var det mer än symbol, en förklaring genom liknelser, således en erfarenhet, en upplevelse i den form, som är den enda, som ger oss

förklaring av den värld, som vi icke har personlig erfarenhet av.

Dröm nr 2. Jag befann mig nedanför en hög sluttning. Därnedanför vid sidan om mig flöt en flod nere i en djup brant dal. Uppe på kullens översta sluttning såg jag en stor maskin såsom en svarvstol. I maskinen satt ett material såsom en grov trädstam. Maskinen arbetade, fördes av osynliga krafter. Spånor frästes av, spånor, spånor i massa. Snart låg en väldig hög av spånor vid sidan om maskinen. En osynlig hand eller kraft sopade bort spånorna utför branten ner i flodens djup, där de fördes bort att försvinna i det stora hav, där floden mynnade ut — Glömskans hav.

Spånorna voro mina tankar, planer, föreställningar — spånor, spånor alltsammans! Men när jag såg upp mot kullen och på maskinen, så såg jag att där var utformat som en återstod ett underbart konstverk! Spånorna var nog vad jag så ofta tänkt om allt vad jag utträttat under detta jordeliv, utan att likväl misströsta. Konstverket hade skapats av den osynliga kraft som leder maskinen trots ens egna brister.

Dröm nr 3. Denna dröm, som tillhör åldern 6 år, är en symbolisk framtidssyn. — Jag kom in i ett tämligen stort rum. Där fanns inga möbler utan var tomt med undantag av att hela den vänstra väggen var upptagen av en stor "maskin". Som underlag för fantasien om maskinen låg den enda maskin, som jag antagligen sett vid den tiden, en mangel, som de brukade ha på den tiden i bondgårdarna i "mangelbodarna", en ställning på bastant underlag av trä, på vilkens bord placerats tvänne grova rullar av björk eller annat hårt träslag utan kvistar. Över rullarna låg som en stor vagnskorg med en samling stenar inuti som tyngder. Denna korg fördes vid manglingen fram och åter — jag fick t.o.m. som barn åka i denna vagn. När ombyte skulle ske på en rulle, så höjdes den sidan upp, så att korgen stod i sned ställning. Mangeln var anordnad med den balanseringen. Den mangeln var säkerligen en utmärkt så-

dan, men den krävde minst två personer.

Denna maskin hade nu i min dröm förvandlats till en vidlyftig sådan med valsar och kugghjul och andra tämligen oklara anordningar. Maskinen drogs med handkraft genom en stor vev. Denna hölls med båda händerna av en man, maskinisten. Jag tänkte genast att det var min farbror, som var "maskinmäster ved det kongl. Teatret i Köpenhamn". — Här får jag kanske skjuta in en vacker berättelse om en prinsessa. Då Karl XV:s dotter, "Lilla Cessan", blivit förmäld med den danske kronprinsen (år 1868?), och satt på Dramaten, så kastades en blomma med vissa mellanrum ner i hennes knän, från en blomsterkastare, som min då 24-årige farbror hade upfunnit. Hon fattade så stort tycke för denna anordning, att hon påkostade hans vidare utbildning i teatermaskineri under tre år i Paris, och då platsen i Köpenhamn blev ledig, så inverkade hon på tillsättningen, så att han tillsattes samt på samma gång även en ung dekorationsmålare Grabow från Stockholmsteatern. — Danskarna lär inte gärna ha sett att hon lade sig i den här saken och förordade svenskar. Men hon försonade det väl framdeles, då hon skänkte svenskarna en dansk prinsessa, prinsessan Ingeborg, vilket svenskarna aldrig beklagat.

Men min uppfattning av mannen vid den stora veven klarnade snart — det var **Gud**, som stod där — det var den enda gången vare sig i dröm eller vaken, som jag tänkt mig Gud i mänsklig gestalt. Och bäst det var — jag vet ej hur det gick till — så fördes jag själv in i maskineriet. Jag fördes fram genom dess valsar och kugghjul och hela vidlyftigheten, så att jag borde väl ha smulats sönder — men bäst det var kom jag fram på den andra sidan, frisk, oskadd. — Det var tydligen en bild av människans färd genom jordelivet, åtminstone som den bör vara, att Gud själv lotsar människan genom det äventyr, som hon väl på ett eller annat sätt själv har gett sig in i. Det kan bli ett hårt prov, men huvudsaken är att hon kommer oskadd och förnyad ut ur det hela.

En fjärde dröm, om också av en annan natur må även följa med. Jag befann mig på en annan planet, vilken vet jag ej. Hur jag kommit dit är ej heller klart, men jag var nu i den mogna åldern. Jag befann mig på sidan av en stor sluttning, på vilken var en yppig växtlighet med blommande växter, somliga liknande Lupiner. Jag fann att i denna värld hade ingen undersökning och ingen systematisering eller namngivning av växterna förekommit. Jag kände inom mig den stora och svåra uppgiften och arbetet att utföra detta arbete, som skulle bli ett helt livsverk — men så befanns det, att här var varje växt en värld för sig. Här kunde således ingen systematisering ske. Jag tyckte det var en alldeles galen och sorglig värld. — Man får stundom höra meningen, att vi under sömnen kunna besöka andra världar, men jag har undrat varför ingen, så långt jag funnit, återkommer med något minne därifrån. Här skulle kanske vara ett sådant? Nej, frenologien ger här förklaringen. Jag hade nämligen på grund av sjukdom sprängningar i de områden över pannan åt sidorna, där logikens och systematiseringens organ äro belägna. Därav kom tydligen drömmen om den osystematiserade världen.

Verkan av homeopatisk medicin

Det finns exempel, då verkan av den homeopatiska medicinen kan direkt iakttagas. Så kan t.ex. ske vid behandling av vårtor. Blomkålsliknande vårtor kunna i allmänhet med framgång avlägsnas, och härvid kan förloppet iakttagas. Vid intagning av **Sulfur D30**, 6 piller två gånger dagl. under tre veckor (uppehåll några dagar vid mitten av intagningen). Under denna intagning höjer sig vårtorna med omgivningen. Då man därefter fortsätter med **Thuja D30**, så vet man inte ordet av, förrän vårtorna ha upplösts och försvunnit. Detta har jag prövat i åtskilliga fall. — En gosse 8—9 år gammal hade ett par tre vårtor på handen. Han erhöll Sulfur jämte tillsägelse om intagningen. Vårtorna svälldes upp ett par dagar, men sjönko åter ner. Så fortgick ett par veckor. Då jag frågade hur han tagit pillerna, så svarade han: "Jo, jag har tagit två dagar och gjort uppehåll en vecka". Det skulle vara tvärtom. Då det skedde, utvecklade sig proceduren på vanligt sätt. — En man hade båda händerna översållade med vårtor. Han hade själv räknat dem. Det var mer än

150. Han erhöll Sulfur. Båda händerna voro högt svällda efter tre veckor. Hur det gick i fortsättningen hade jag ej tillfälle iakttaga, men förmodligen i vederbörlig ordning.

Som jämförelse må anföras följande berättat av med dr **Paul Gerhardt**: "En lasaretsvaktmästare vid Insterburg led sedan 15 år tillbaka av näspolyper, som ehuru flera gånger opererade, alltjämt återkommo, varvid de åtföljdes av svindel och huvudvärk, en känsla av stark kyla uppe på huvudet, samt obehag på flera andra sätt. — Jag gav honom till en början Nux vom. Då på grund av hans magbesvär. Efter två veckor Calc. carb. D30, morgon och afton 6 piller, upplösta i en matsked vatten, varannan vecka. Till en början svälldes polypen. Efter två månader hade den minskat, men var först efter fem månader fullständigt upplöst". — Om efter fem veckor utbyte skett av medicin, hade processen sannolikt skett snabbare. En gosse om 9—10 år hade polyper. Genom intagning av Puls. D30 försvunno de inom kort tid.

V. V.

Varför lida vi av undernäring?

Man möter ofta frågan: "Vad åt människorna innan vi hade potatis?" Svaret blir: till dels åto de ingenting, nämligen då de hade förknappat om föda för att äta sig fullt mätta, dels åto de rovor. Rovor var sämre föda än potatis, men vår tids konstgödslade potatis är sämre än rovor. Redan där kan man peka på en orsak till undernäring, som om vi fullföljer den sträcker sig över stora vidder.

En fullvärdig jord bör ha alla de vanliga grundämnena, d.v.s. omkring 80. Saknas några av dessa, så uppstår det undernäring hos de växter, som växa i sådan jord. För att kunna bibehålla naturlig näring måste jorden förnyas genom fullvärdig mylla. Sådan fås endast genom naturlig gödsel eller genom slam eller stenmjöl från fullvärdiga stenarter (bör inblandas i kompost för att upplösas i slam).

Hur uppstår undernäring hos jorden i vår tids jordbruk? Jo, på följande sätt:

Handelsgödseln innehåller fyra olika arter: Kväve, kali, fosfor, kalk. Härigenom får jorden en ensidig näring, för mycket av de nämnda ämnena. För att kunna fullgöra sin naturliga växtform måste den växt, som fått denna ensidighet i näringen söka att så långt möjligt utsuga jorden på andra näringsmedel för att få en rätt balans mellan andra ämnen och de tillsatta. Har nu denna procedur skett inte bara en gång utan flera gånger med samma jord, så uppstår ett sådant förhållande, att växterna får en alldeles onormal sammansättning. Till utseende kan de till en början uppehålla skenet av naturlig växt, men snart inträder

onormala förhållanden. Dessa kunna ge sig tillkänna genom förändringar i färgen, särskilt på bladen. Fortsätter man med den onaturliga gödningen, så blir växterna svaga, förmå ej utveckla sig till full mognad. När människor eller djur äta av dessa växter, så erhålla de ej alla de näringsämnen, som behövas. Sålunda uppstår undernäring. Denna kan ej hävas genom större portioner. Alla konstgjorda försök ha sin gräns. Släktets förmåga att fortleva har också sin gräns. Ty naturen bestämmes av förnuftiga lagar. Och vill inte människan rätta sig efter dessa, så vet inte naturen av någon barmhärtighet. Naturen har ingen användning för henne. Naturens språk är den sanna vetenskapen: "Det rätter och packer eder efter!"

V. V.

Att odla potatis

Att odla potatis är en svår konst för den som saknar den goda viljan. Eljest är den mycket lätt att odla. Här några enkla regler:

Potatis fordrar sandig jord, vissa sandjordar här och där i landet lämna en utsökt vara. — Potatisen fordrar djup jord för att kunna utveckla en rik avkastning. Denna sanning tycks inte vara allmänt bekant hos odlarna. — Potatis måste växa i mullrik jord utan nygödsling och utan konstgödsning för att få den naturliga beskaffenhet, som naturen begåvat denna matväxt med. — Så enkel är konsten att odla potatis.

Här erfordras naturligtvis även ett par andra förutsättningar: Att äga tid och arbetskraft.

V. Vallberg

Sett, hört och tänkt från

Utsiktstornet

Filosofen Kant hade stannat inför fenomenet av antinomier, själv-motsägelser inom människan. Svårast blir väl denna, då den kommer till uttryck på samma sätt, som hos Mephisto: "Jag syftar till något ont, men i resultatet har allting blivit förvänt och blir något gott". Så bedrövligt går det också ofta nog för en del människor, ja, för hela grupper av människor. — "De, som gudarna vill förgöra, slå de med blindhet", sade någon representant för forntidens vise — de förblindade människorna söka alltid att få någon annan att skylla på — gudarna fick ofta tjäna detta ändamål både hos Israeliter och hedningar. Isynnerhet kom denna väg till användning, då det var frågan om krig. Gudarna gav dem befallning om krigen. — I Rom byggde man ett tempel åt fredsgudinnan. Vad man åsyftade kan vara svårt att förstå, om det

var för att tigga henne om hjälp för fred eller för seger för att på den vägen ernå fred. När romarna hade krig var templet stängt, när de hade fred var det öppet. Under hundra år var det öppet ett år. — I alla världens länder måste de unga männen, så långt som de duga till det, lära sig ett och samma yrke — det kan man väl kalla endräkt. Yrket består i att under 2—3—4 år lära sig bästa sättet att mörda varann. — När förkunnaren av vägen till fred och frid kom i världen, så gick det, som filosofen Platon förutsagt: "Om den fullkomligt rättfärdige komme i världen, så skulle människorna spika upp honom på ett trä." Och detta har de fortsatt med under två tusen år att så långt de förmått hindra och förgöra hans väg till fred och samförstånd. Alltså blir det krig i stället för fred. Huru länge?

Barn, som leka med elden

Det finns vissa saker, som föräldrar och uppfostrare bör förbjuda små barn att använda såsom t. ex. knivar och tändstickor. Barnen äger ej tillräckligt omdöme att använda dem.

Vi må allvarligt, eller om man så må säga vetenskapligt, sätta i fråga, om det inte finns vissa saker, som är lika farliga för de stora människobarnen, därför att de saknar förmåga att använda dem. De är ej ännu fullvuxna. Det vore i sådant fall bättre att de alldeles

Hedendomens världsåskådning

Som en länk i allnaturen, mellan människan och djuren, trånande ur djurisk kropp, vanvettsögd av grubblers plåga mot en outgrundlig fråga blickar Sfinxen sorgset opp. Ack, fördold är tingens mening! Gud och mänska i förening är den länk, som felar än. Fjättrad, bunden vid naturen, mellan människan och djuren ser den blott förbindelsen.

Därför bo dess fantasier kvar bland vaga drömmier i naturens barndomsvärld; drömtyngd ser den blott kring stupet

ångorna ur kaosdjupet från det lägre livets hård. Och där bildas dimkonturer, skilda, skiftande figurer, sagoväsen, gudar, gudarnamn åt det abnormas, lögnförvridnas väsen giv!

Så i jordens skilda zoner folken format religioner efter sfinxers falska svek: Nedanom sig själva ställde människorna gudars värde, en naturdröms blinda lek.

Hedendom, du är densamma, känd på samma irrskensflamma genom alla tider ju! Pan och Baalbeks prästinnor, ystra fauner, fala kvinnor tillhört kulten förr som nu.

Gud du bundit vid naturen, gudsbelåtet du hos djuren, djuret du hos människan sett. Vad du sett, du gått att dyrka. Konst och vetenskap en kyrka åt din gudavärld berett.

Än med sagors troll och jättar barnens fantasi du mättar, bilder av ditt mänskodjur; men din gudstro, den har domnat, den av njutningsvanmakt somnat, arme nutidsepikur!

Hedendom, de äro döda, alla dina gudar snöda! Fåfängt snillets kraft du ger liv och död att sammanblanda — ingen konst ger livets anda åt den döda formen mer.

Blind du yrar: Ateismen parar sig med panteismen — det är bådas undergång — hörs dock genom feberropen från den vilsna hednahopen Kristi kyrkas segersång!

Kristusord, hur sant du målar jordens nöd, hur milt du strålar över kaoslivets brust! Lys och låga, brinn och flamma, evigt lika, evigt samma klara, sanna fyrbåksljus!

Viktor Vallberg

avstod från att använda dem. Nu kan man säga, att människan har fått dessa möjligheter just för att hennes karaktär skall bli uppenbar, huruvida man kan anförtro henne något, som är av ännu högre värde. Om det befinns vara så, att hon inte kan bruka dem eller om de är så invecklade, så svårbegripliga, att hon inte äger förstånd att behandla dem rätt, då må hon hellre avstå från att alls vidröra dem.

Jag tänker nu inte i första hand på användningen av s. k. njutningsmedel, särskilt spritdrycker. Där faller ju av sig självt att det är endast ett omöjligt, psykiskt undermåligt släkte, som tillverkar och förtär drycker, som betar människan den sunda omdömesförmågan. Det finns andra saker, som är ändå farligare. Att vi befinner oss i ett dårhus, själva medlemmar i detsamma, bör väl vara uppenbart för var och en som ännu har en smula förnuft kvar. Och denna kvarleva är väl den nödvändiga förutsättningen för möjligheten av förbättring.

Inte kan det väl vara kloka varsel, som företar dessa krigsrustningar för att tillintetgöra varandras kultur och mördra de människor, som äger sin sysselsättning och sitt liv i denna! Men — man rådslår ju nu om avrustning! Varken avrustning eller krig kan ni genomföra, även om ni själva ville det, förrän ni undanröjer orsakerna till krig. Tala därför inte så högt om avrustningen. Det talet är endast humbug, så länge som ni inte undanröjer orsakerna till krig. Hög fältropet mot dessa! Demonstrera mot orsakerna! Det finns elaka barn, ja sådana, som det inte ens går att uppfostra. Hur är det med denna mänsklighet i stort sett?

Människan fick krutet, hon fick dynamiten. Det vanartade barnet fick medel för sina onda anlag att göra sig gällande. Finns det enda uppfinning, som hon inte använt till sitt eget fördärv? Hon fick motorn. Hon fick ångfartyg, hon fick flygmaskinen. Allt tog hon i fördärvets tjänst mer än i välsignelsens. Hon upptäckte, att hon kunde spränga materiens bindande krafter. Männe detta ingrepp i naturen är henne tillåtet? D.v.s. kan det ske utan att bli hennes eget fördärv? Hon laborerar i bakteriernas verkstad men hon vet inte vad hon gör. Hon känner endast ytan av naturens hemliga krafter i arvsfaktorerna, men hon handlar, som om hon kände dem och kallar sin okunnighet för "vetenskap" — ett särdeles farligt och missbrukat ord! All slags mat förgiftar hon. Här behövs tydligen en självprövning och självkritik på alla områden. Det ser ut som om barnet ännu vore för omoget att ens kunna vidta en sådan prövning och besinning. Då kommer det historiska skeendet med sin logiska följd såsom en tuktomästare och kanske till slut efter alla århundradens tålmod såsom utrotare.

V. VALLBERG

HOMEOPATI

Hämoroider är ett ofta förekommande missförhållande i den mänskliga organismen. För utsikten att kunna bota en sjukdom, så bör man först söka att finna orsakerna samt de åtföljande symp-

Julens Ängel

Välkommen, helga juletid,
vart mänskohjärtas vän,
o, kom igen med samma frid
som i vår barndom än!

Se, julens ängel går omkring
till slott och hydda låg:
Där barnen sluta glatt sin ring,
man klart dess anlet såg.

Och där i ålderns sena höst
ett hjärta söker ro,
dit kommer ängeln med sin tröst,
med himmelskt hopp och tro.

Där nyss i fattigdomens tjäll
stod nöd med bleknad kind,
är jämmern tyst i julekväll
vid smek av fridens vind.

Och där på plågans bädd så
hård
låg sjukling tård och blek,
vid ängeln milda, varma vård
den sjukas smärta vek.

Där syndens nöd och sorg och skam
snärjt människan i sitt garn,
där träder julens ängel fram
och säger: Bliv ett barn!

Ja, förrän julens ljus blev släckt
vart hjärta ängeln fann —
sin hand mot Lazarus han räckt,
palatsets stolte man.

Men aldrig känslans drömda ro
sann bättring frukter bar,
blott i en lydig viljas bo
blir julens ängel kvar.

(Ur diktsamlingen "I Storm
och Stiltje" av V. Vallberg. 6 kr)

tomen. Detta sista gäller ju som en huvudregel vid homeopatisk behandling, där man som bekant utgår från symptomen.

Orsakerna till hämoroïder kan vara av olika natur. Två är dock övervägande och förklarar i allmänhet alla sådana företeelser. — Den vanligaste och även mest förbisedda orsaken är förträngningar i portådergången eller i allmänhet stockningar i den nedre magregionen. Hos människor, som har arbete i sittande, framåtböjd ställning, sker oupphörligt dessa förträngningar, som har till följd att blodådrorna i ändtarmen sprängs ut på grund av blodstockningar. Personer, som har sådant arbete, bör se till att de intar en så långt möjligt skonsam ställning, ej sitta för länge samt några gymnastiska rörelser och promenader. — En orsak är även täta barnsängar. — En annan orsak till hämoroïder är oupphörlig förstoppning. Alltså bör sådan så långt möjligt förebyggas. Därom i annat sammanhang.

Två huvudmedel kan man nämna mot hämoroïder. Det ena är **Hämamelis**, som frigör blodcirkulationen, varför vid svårare förträngningar och förstoppning även salva kan användas om trög avföring. — Det andra huvudmedlet vid hämoroïder är **Aesculus hipp.** Där kan lämpligen användas potens D30. Av Ham. D6 eller D12. Aesc. verkar på levern och portådersystemet samt förträngningar därstädes m.m. — Många andra medel kan ha god verkan, nämligen sådana, som verkar avförande eller blodförtunnande, således t.ex. Nuxvom. och Ars. alb.

ANDEVÄRLDEN VITTNAR

Det är en gammal bok, tryckt 1844 i Stockholm hos P. G. Berg. En mycket egendomlig bok, men en talande bok. Det är ej jordiska människor som talar, utan människor som lämnat den materiella tillvaron. — Det är underligt att då hela sällskap sluter sig samman för att söka övertyga sina medmänniskor om att varken Gud eller andevärld finns, att redan i förordet till denna skrift läsa följande ord av dess författare: "Utgivarens syfte är att ådagalägga människans samband med en högre värld och att framställa andliga väsens inverkan på jorden icke blott såsom möjlig utan också genom fakta av de mest olika slag såsom tillräckligt bevisad".

Håller denna lilla skrift vad den lovar, så har den även i vår tid en dubbel uppgift, dels att förtydliga eller förnekare framlägga fakta, som tillintetgör deras oriktiga inställning, dels att göra deras teologi om intet, som påstå att när människan dör, så dör både själ och kropp för att återfå sitt liv först "på den yttersta dagen" (att detta senare är en fariseisk fras, som Jesus bortvisat, har jag i andra sammanhang redogjort för).

I den lilla skriften, som samlat de nämnda bevisen, redogöres för 108 fall, i vilka med ett par undantag genom döden bortgångna på ett tydligt och omisskänligt sätt meddelat sig för människligt i vår jordiska skepnad. Så många bevis borde räcka till, även om ett och annat skulle kunna anses vara ovisst. Dessa 108 exempel kan, om man så önskar, utfyllas med ovisst hur många, troligen hundratal, ur olika publikationer. I vilken ställning kommer då förnekarna?

Vi återger här ett par kortfattade exempel ur boken och har anledning att fortsätta med ytterligare ett eller annat fall.

1. Den avlidne rektor Vockeraots son från Gotha studerade i Halle, blev invecklad och dödad i en duell. Vem kan måla den ångest, med vilken han i dödsstunden tänkte på sin moders och sin systers blivande sorg? Han dog icke, som människan bör, med ett lugnat och från jorden bortvänt sinne. — På samma timma, som han på Saalbryggan vid Halle fann sin död, satt hans moder och syster i Gotha på sin kammare och hörde, att någon med starka steg kom upp för trappan. Modern gick ut och fick se sin son, stående framför sig med ett blödande sår i bröstet. Då hon ville tilltala honom stjön synen ned framför hennes ögon och försvann. Följande dag erhöi hon genom brev underrättelse om tiden och sättet av hennes sons död. Sanningen av denna tilldragelse intygas av Rode, i hans brev över andeläran i Altenburg 1782. — Detta är endast ett av många tusentals dylika fall, som är kända. Det engelska psykiska sällskapet lät på 1880-talet samla dylika fall genom att annonsera efter sådana i ett antal tidningar i olika trakter av världen. Sällskapet erhöi ett antal av 20 000. Men gentemot beviskraften av dylika "tillkännagivanden i dödsstunden" anföres den invändningen, att det är endast den döendes sista tanke, som ger sig tillkänna och det är inget bevis för att han därefter fortlever. Man har då att söka fastställa huruvida dylika meddelanden sker endast just i det ögonblick, då anden lämnar kroppen, eller om det sker även efter denna tid.

Kan de 108 fall, som omtalas i

denna bok, ge oss svar på frågan? Ja, liksom i så otaligt många andra fall — alltifrån dödsstunden till flera timmar, dagar och år efter den tiden.

Vi återger ur nämnda bok även ett annat fall, de visserligen inte direkt tillhör de bevis, som vi nu söker, men som är ett vittnesbörd mot det materialistiska tänkandet och som kan ha ett intresse för oss svenskar. — Några personer befann sig på en resa i Västmanland nära Enköping under det dygn, då slaget vid Lützen utkämpades. Då hörde de plötsligt ett fruktansvärt buller, krigshärs stred mot varandra, många röster hördes liksom om man uppmuntrat till anfall. Man förnam ett häftigt löpande och förföljande och kanoner och gevärseld larmade så fruktansvärt att de resande av fruktan och förskräckelse flydde till staden. Icke heller denna berättelse var något direkt meddelande från någon viss person en längre tid efter dödsfallet, men det talar om andens liysrum på ett annat plan än det materiella.

Jordens strålningslinjer följer väderstrecken

I en bok läser jag följande: "Oftentillgöranden av ing. Pora visar tydligen, att emanationer från alla organiska kroppar står i förhållande till väderstrecken". Vad det gäller här är av icke ringa betydelse. Till dessa strålningar eller naturkrafter står allt i naturen och icke minst människan i den intimaste förbindelse. Vad som nämnde författare här avser är ett förhållande, som konstaterats genom pendelforskning. Jag skall här erinra om hur jag själv gjorde denna upptäckt.

En av mina vänner omtalade att han funnit en bok av en läkare, där denne beskrev hur han använde sig av pendeln i sin läkarpraktik. Sedan min vän avlägsnat sig, tänkte jag, att man kanske med denna metod kunde göra en del undersökningar. Mina undersökningar ledde inom några få dagar till upptäckten av just vad ovan nämnde forskare framhåller "emanationernas" i olika ämnen och personers bestämmelsers strålningar i överensstämmelse med "väderstrecken", d.v.s. olika ämnens eller personers strålningstyp kan bestämmas enligt denna formel.

Från denna utgångspunkt formade jag den bild, som finns i "Människokunskap" I, sid. 214 samt i "Den eteriska strålningen" sid. 11. — Olika författare ha beskrivit sina olika metoder, oftast subjektiva, krångliga utan någon utformad systematik. Den, som jag utformat, är objektiv. Den gäller som grundlag för alla, som ha pendelgåvan med de omformningar, som kan ske på grund av en hos dem själva annan form för strålningsvägarna, t.ex. att erhallå med pendel av silver samma som i det av mig anvisade av guld eller mässing. De senare materialen är dock att föredraga för alla andra på grund av deras klara signaturer.

Här förefinnes ett stort forskningsområde, men redan vad som finnes kommer att omdirigera mycket inom tidens vetenskap och allmänna tänkande bara det kommer att ingå i den allmänna världsoch livsuppfattningen. V. V.

Sierskan från Axmarbruk Om

ANNA FRIDS i Färnäs memoarer.

Genom en hel del artiklar och reportage i dags- och veckopress bör Anna Frid vara rätt välkänd i hela landet. Enkelt och rättframt berättar hon om sitt liv, om hur hennes egenartade förmåga uppträdde redan i hennes barndom. Vidare ett kapitel om hur hon använt sin psykiska gåva till att utpeka var personer som försvunnit fanns eller att förutsäga händelser i människors liv. Inte minst intressant är hennes "tankar och visioner".

9:50

V. Vallberg

Syner —

Uppenbarelser —

Förutsägelser —

Profetior

I vår händelserika och, kanske ödesdigra, tid kommer denna bok som en intressant påminnelse om vad kända siare sagt om kommande världshändelser. Sådana siars förutsägelser som Nostradamus, Anton Johansson, Malachia m. fl. granskas.

4:50

ENKEL VERS

av Desirée

Rektor Honorine Hermelin Grönbech säger om denna bok: "Jag blev så gripen, så djupt berörd, och så tacksam, att någon, och därtill 'en kvinna', inte nöjer sig med 'sitt eget', hur omfångsrikt det än kan vara, utan kastar sig in i kampen — för oss alla — för fred, för mänsklighet".

7:75

Aftonrodnad och morgonbrand

av

V. VALLBERG

Det är inte vanligt att 93-åringar skriver böcker, än mindre vanligt en bok som denna. Boken röjer den fond av kunskap som man kan hinna samla under ett långt liv, därtill ett ovanligt gott minne av det inlärd.

Den, som här väntat en resignerad gammelmans funderingar måste bli förvånad över den ungdomsfriskhet som genomströmmar sidorna. Detta är en bok om människan, hennes dualistiska natur, hennes egendomliga ställning som en del av världsaltern, kosmos, och ändå en personlighet.

Författarens ingående kännedom om olika "kätterska" möjligheter till utformande av människan: bl. a. frenologien, men framför allt pendelns stora möjligheter som oöverträffade instrument att utforska den eteriska strålningen, "den åttonde sfären", återspelas i boken.

6: 50

VAD ALLA SÖKER

ANDLIG TERAPI

AV

DOKTOR REBECCA BEARD

Kr. 12:50

EFTER 20 år som läkare, lämnar Dr. Rebecca Beard sin praktik för att ägna sig åt "andlig terapi", sedan hon konstaterat att helbräddagörelse är en realitet, lika verksam nu som på Jesu tid. I denna utomlands mycket uppmärksamade bok — över 100.000 sålda i USA och England — visar Dr. Beard hur vetenskapen av idag kommer allt närmare de fakta som religionen alltid framhållit. Hennes uttalanden vittnar om en djup övertygelse att den andliga kraften är suverän och förmår ingripa även när det gäller att bota sjukdomar. Förbön, bön, meditation och en positiv livsinriktning åstadkommer förbluffande resultat.

En bok för alla kristna sanningssökare, inte minst för alla spiritualister, som vill lära känna grundvalarna till healing — andlig läkekonst.

"Detta är en av de mest betydelsefulla böcker som någonsin skrivits om andligt helande."

Biskopen av Croydon.

pendel och slagruta

har VIKTOR VALLBERG utgivit tre skrifter:

DEN ETERISKA STRÅLNINGEN

Livets Urgrund — Underverkens värld

Häri ger förf. grunderna till hur det går till samt vad pendelrörelsen betyder.

3:—

MYSTIK OCH REALISM

Vågrörelser och strålkraft från den ultraröda sfären till den ultraviolette.

Människorna uppdelas här i olika anlagsgrupper vars särmerken pendeln anger. Dessutom en del exempel på vilket utslag en mängd kända personer ger med kommentarer.

2:—

INTELLIGENSMÄTNINGAR OCH TIDSPEJLINGAR

Som titeln anger är det fråga om att testa med hjälp av pendeln. Även här ges en hel del exempel. Graderad karta medföljer. Endast ett fåtal ex kvar.

4:50

Pendlar av mässing pr st 3:50
Pendelkarta, 40 grad., pr st —:35

HOMEOPATISKA SJÄVLÄKAREN

av Klara Fransén

Klara Fransén var på sin tid en mycket känd och omtalad homeopat. I denna bok ger hon en god inblick i homeopatiens grundläggande livsåskådning. En avdelning är ägnad åt ett flertal homeopatiska läkemedel och deras verkningsområden, en annan sjukdomar, deras orsaker och behandling. Förord av prof. Carl Sundberg och leg. läk. Inez Laurell. Innehåller 224 sid.

Kr. 10:—

Bushido
Japanernas system

Sedan denna bok utkom första gången har den gått ut i många upplagor. Den är en bok för alla som vill något i livet. Bushido är en japansk yoga omsatt i västerländsk miljö. I Amerika tog den sig på sin tid uttryck i Ny-tänkarrörelsen. Bushido ger alla något väsentligt.

4: 50

Vår tids drama

Sedan boken DJÄVULSDANSEN kom ut i bokhandeln har en hel del hänt; man börjar få upp ögonen för de destruktiva element vi är utsatta för. Ännu är det bara en del förgiftningar av mat, luft och vatten som kommit i blickfånget. De destruktiva krafterna har vaknat och ilat till kamp och försvar. Man försöker bortförklara och mildra, för att få behålla gifterna. — En sak som ingalunda räddar oss.

DJÄVULSDANSEN

av Günther Schwab

är en stark nutidsroman. För vår ungdom, som vill skapa sin ljusnande framtid, för den sökande och för den som ännu kan tro, kommer denna bok att betyda en glimt av ljus i vår tids andliga dimbildning — en klar vägvisare i den hektiska förvirringen och det krampartade självförhållandet. — Den är både en stoppsignal och ett löfte.

Boken är utgiven på ett flertal språk. I Tyskland är den såld i närmare 40.000 ex.

Kr. 26:50

Vill Ni köpa ett
UNIVERSITET?

för 18:70 + porto.

Om så är fallet skall Ni redan i dag rekvirera Viktor Vallbergs

Människokunskap

i två delar, nära 800 sidor, stort format, med många illustr.

Den, som tillägnat sig den kunskap som ges i detta verk äger en del av den rika kunskap som författaren äger. Här meddelas delvis ett vetande som inte torgföres av den "vanliga" vetenskapen, utan det rör sig om kunskaper, som går utanför det vanliga. Man kan kalla det för en "hemlig" kunskap, om man vill. Men den är inte mindre prövad för det.

Orsaken till att vi nu endast vänder oss till våra kunder är, att av första delen finns endast ett fåtal ex kvar. Verket kommer inte att tryckas om inom rimlig tid, tryckningskostnaderna äro redan nu så höga att varje del skulle kosta över 30:—.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING
till första delen.

FÖRORD

INLEDNING

Kroppens form och huvudform.
Viljans frihet.

MORFOLOGI

Carl Huters system.
Kretschmers system.
Den fyrdelade temperamentsläran.
Ledos' och Leclercq's system.
De planetära typerna.
C. G. Ljungs fyra (åtta) "psykologiska typer".
Lawaters fysionomilära.

FRENOLOGI

Frenologiens historia.
Grundläggande synpunkter på frenologien.
Frenologiens grundformer.
Frenologisk orientering.
Galls frenologilära.
Frenologisk organlära.
Studiebilder.

TYPER OCH DIAGNOSER

Typer och dignaser.
Korta diagnoser över några kända personer.

IRIDOLOGIEN OCH FRENOLOGIEN

DEN BESJÄLADE FORMEN

RADIOLOGI

PSYKOLOGI

ETNOLOGI

MORALEN OCH MÄNNISKAN

MÄNNISKAN OCH RELIGIONEN

MÄNNISKOKUNSKAP OCH UPPFOSTRAN

MÄNNISKOKUNSKAP OCH SJÄLAVÅRD

ANMÄRKNINGAR
SOLI DEO GLORIA
LITTERATUR

LITTERATURFÖRLAGET

Birger Jarlsgatan 63, 1/2 tr. STOCKHOLM VA

Postgiro: 5 29 99 - Tel. 31 04 63

Namn
Adress
Postadress

SEKLET

Redaktör och ansvarig utgivare HARRY BLOM
REDAKTION OCH EXPEDITION
Birger Jarlsgatan 63, ½ tr. Stockholm Va
Postadress: Box 634, Stockholm 1
Telefon: 31 04 63. Bostadstel: 34 80 69
SEKLET är avsedd att utkomma med 6 nr under år 1966.
PRENUMERATIONSPRIS kr. 7:50 1966.
Postgiro: 5 29 99, Litteraturförlaget
Bankgiro: 56—5472
AB Godvils tryckeri, Sthlm 1965.

Känner Du igen Dej?

Trött?
Dåsig?
Olustig?

TID FÖR REGISAN MED POLLEN

Denna innehåller 25 mg 100 % rent pollen pr tablett. Pollenkornen äro behandlade dels för att uppnå bästa hållbarhet, dels för att värdefulla beståndsdelar såsom fria aminosyror och vitaminer lätt skall kunna upptagas av kroppen. Dessutom innehåller förpackningarna alla de vanliga ingredienserna som gjort REGISAN välkänt i vårt land.

Regisan med pollen är en naturvara.
Pröva detta medel.

Brk om 150 tabl. **6:95**

ÖRTAGUBBENS POLLEN

Örtagubbens UTVALDA SVENSKA POLLEN ger

LIVSLUST och ENERGI
ÖKAR MOTSTÅNDSKRAFTEN

Dessa tabl., liksom REGISAN med POLLEN äro förstärkta med de för kroppen nödvändiga vitaminerna till normalt dagsbehov.

Tabletterna äro av modern, välsmakande typ. De kan därför bekvämt tuggas ned. 2—3 tabl. dagligen täcker dagsbehovet.

Brk om 150 tabl. **6:95**

Vid köp av 5 brk. är priset **31:—**
och 10 brk. **55:—**

Dessutom portofritt.

Vitlökskapslar

Vitlök är den starkast helande vegetabil som finns. Intet ämne rengör och desinficerar så som vitlök tänderna och munhålan, halsens och bronkernas slemhinnor, motverkar jäsning i mage och tarm, fördriver inälvsmaskar och andra parasiter, desinficerar urinen, botar utslag och exem, motverkar åderförkalkning och högt blodtryck och stimulerar alla körtlar till verksamhet. (ur Örtagubbens 25 underbara läkeörter).

Vitlökskapslar:

25 st		1:85
50 "		3:65
100 "		7:—
200 "		12:40

Har Ni slutat röka?

Inte än? Försök då med TOBALIN. Det är en pastill utprovad i 4 år vid Rökkliniken i Stockholm under ledning av dr docent Börje Ejdrup, som är chef för kliniken. Det är en internationellt erkänd produkt. En engelsk undersökning har visat att en Tobalinpastill ger samma stimulerande effekt som en cigarett.

Pr brk 5:35

LINELLA

Alltsedan ÖRTAGUBBEN förde detta medel in i sin kundkrets har det fått ökat antal köpare.

LINELLA är en ren produkt från växtriket utan tillsats av kemiska medel. Innehåller linfrö, örter och grönsaker.

LINELLA ÄR ICKE
VANEILDANDE

Ask om	75 tabl.	4:15
" "	150 "	7:25
" "	300 "	12:40

YERBA-TE MATE

Ett utmärkt hälsote, som svenskarna lärt sig uppskatta mer och mer. Det har gjort sig känt och omtyckt i många länder framför drycker av många andra växter för sina hälsobringande och underbara egenskaper och sin förmåga att tillföra organismen kraft och energi, befördra matsmältningen, stilla hunger och törstkänsla och som intet annat medel driva ut urinsyra ur kroppen och rena blodet.

Pr pkt. ¼ kg 3:50

CEFORTE

(Vitamin C kapslar)

Stegrar kroppens motståndskraft mot infektioner. Rekommenderas vid C-vitaminbrist under den mörka årstiden, vårtrötthet, tandkötsblödningar och vid mottaglighet för förkylningar och infektioner.

Fl. om 40 st 4:—
Fl. om 100 st 8:50

EN STIMULERANDE

LÄSNING

SEKLET årg. 1954-1964

Nu har vi äntligen lyckats plocka ihop alla nr av SEKLET 1954—1964. De bjuder en utomordentligt intressant läsning i skilda ämnen, skrivna av personer med mycken kunskap och stor begåvning. Pris för alla årg. tillsammans 15:50

Homeopatiskt
husapotek
för endast kr 49:—

Många har frågat efter ett homeopatiskt husapotek. ÖRTAGUBBEN har nu sammanställt ett sådant och det kan tillfredsställa rätt höga anspråk på allsidighet. Det innehåller 22 av erfaren homeopat utvalda medel och avsikten är, att ett medel skall finnas tillhands vid varje hastigt påkommande sjukdomstillbud, tills läkare hinner anlitas. En liten skrift som beskriver medlens verkan och vilka medel som kunna komma ifråga vid olika sjukdomstillbud medföljer gratis.

Medlen äro utvalda ur *Askersunds Tekniska Fabriks* pålitliga tillverkningar. Då en del fl. innehåller 20 gr betyder detta ett erbjudande om mer än 15 % rabatt + portofritt.

Passa detta tillfälle att anskaffa ett fullständigt homeopatiskt

Husapotek — för endast kr. 49:—

LITTERATURFÖRLAGET
STOCKHOLM

ÖRTAGUBBEN

har avlockat läkeörter deras hemliga krafter. Han vill genom denna bok lära oss använda dem för vår hälsas bästa. Kr. 4:50

58 år
i homeopatiens
tjänst

En svensk fabrik som uppnått denna aktningvärda ålder måste det vara något särskilt med. Så är det också. Det är *Askersunds Tekniska Fabrik* som grundades 1907, som alltsedan dess åtnjutit allt större förtroende för sina pålitliga tillverkningar och som alltjämt går framåt.

Denna fabrik har jag fått förtroendet att representera. En förteckning å homeopatiska medel och prislista erhålles på begäran. Ni kan beställa böcker och andra varor på samma gång som Ni skriver efter homeopatisk medicin.

ÖRTAGUBBEN

Birger Jarlsgatan 63, ½ tr. Stockholm Va
Postadress: Box 634, Stockholm 1
Postgiro: 5 83 44
Bankgiro: 56-5472
Telefon: 08 - 31 04 63

Varor som ej upptagits här anskaffa vi gärna i den mån det går. Order å 50 kronor sändes fraktfritt i en del fall. Glöm inte att frakten vid små best. kan bli förhållandevis dyr; vid sändning av varor i glas måste vi skicka som "bräckligt" varvid portot blir 50% högre. Denna skillnad uttages av kunden.

Genom att gynna oss har Ni hälsokostaffären å närmaste postanstalt.

Från ÖRTAGUBBEN	Namn
Box 634, Stockholm 1	Adress
rekvireras här förprickade artiklar att sändas mot postförsrott.	Postadress